

ΤΟ ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ

— "Ενα τυχερό, ένα τυχερό. . .

Η φωνή αύτή του μάγκα ρέιαμε τὸν κ. Πιπεράκην νὰ συνέλθῃ ἀπὸ τὴν φοβερὴν ἀρηρημάδα του καὶ γ' ἀγοράσῃ ἐν λαχεῖον τῶν Ἀρχαιοτήτων. τὸ ὑπότοιν ἐπιτηδεῖος ἔρριψεν ὁ μάγκας εἰς τοὺς πέδας τοῦ κ. Πιπεράκη. διὰ νὰ θεωρῇ τυχερό.

Μετὰ δέκα ἡμέρας ἐγίνετο ἡ ἐκαύθευσις.

"Αλλος μάγκας διέσχιζε τὴν ὁδὸν φωνάζων :

— Τὸ παράρτημα καὶ οἱ κερδισμένοι ἀριθμοὶ τοῦ λαχεῖου. . .

Ἀγοράζει τὸ παράρτημα καὶ . . . τρίβει τὰ μάτια του. Ο α' ἀριθμὸς ἥτο ὁ . . . ίδιος του. 20,506.

Μὲ μίαν τρεμουλκὰ ἀπὸ τὴν γαστῶν του, σπεύδει ν' ἀνοίξῃ τὸ πορτοφόρι του καὶ ἔξαγει τὸ λαχεῖον διὰ νὰ βεβαιωθῇ. Ἄκριδῶς 20,506.

"Εώς ότου ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ σπήλαιο του χιλίους ὑπολογισμούς ἔκαμε καὶ διεσχίλα κατέστρωσε σχέδια. Ἐκέρδικε 25,000 δραχμάς, 25,000 δουλειές ἡμποροῦσε νὰ κάμη. Ἀλλα τὰ χρήματα οὐ τα ἐπερνει μετὰ δύο μῆνας. Καὶ αὐτὸς ἐπρεπε ὅπο τώρα να ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν φίλων του, οἱ ἑποῖοι θὰ ἐπανηγγύριζαν τὸ χαρμόσυνον γεγονός.

Σπεύδει λοιπὸν εἰς ἕνα στενὸν φίλον τοῦ μακαρίτου πατέρα του, τὸν κύριο Θεοφύλακτον, καὶ δεικνύων τὸ λαχεῖον καὶ τὸ παράρτημα, τοῦ ζητεῖ προκαταβολὴν 2,000 ἀπέναντι τῶν 25,000. Τὰς λαμβάνει ὁ Πιπεράκης, ἀπέργεται καὶ ἔρχεται ἀφειδῶς δαπανῶν ἐδῶ κ' ἔκει.

Ἔλθειν ἡ ἐποχὴ νὰ λάθῃ τὸ ποσόν. Καὶ εἰσέρχεται ὅλος μειδῶν εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν διὰ νὰ λάθῃ τὰ χρήματα, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ ἔξελθῃ δακρύων!

— Ήλθα νὰ λάθω τὰ χρήματα τοῦ α' ἀριθμοῦ, λέγει εἰς τὸν ταμίαν.

— Τί χρήματα! αὐτὰ τὰ ἔλαθεν ἥδη ὁ δικαιοῦχος.

— Μὰ πᾶς; ἔχω ἐγὼ τὸ λαχεῖον.

— Νὰ τὸ ἔδω.

— Ίδού, 20,506.

— Πολὺ καλά. Ἀλλ' αὐτὸς ὁ ἀριθμὸς δὲν ἐκέρδισε τίποτε.

Καὶ ἀποδεικνύεται ὅτι τὸ παράρτημα ἥτο ψεύτικον.

— Αλλὰ αἱ 2,000 τοῦ κύριο Θεοφύλακτον;

Χλιδια πράγματα ἀποπειρᾶται νὰ κάμη, ἀλλ' ὅλα

τὰ εὑρίσκει ἐπικίνδυνα. Ἀποφασίζει τέλος νὰ φανῆσικρινής.

Καὶ πηγαίνει καὶ τοῦ διηγεῖται ὅλα λεπτομερέστατα.

Ο κύριο Θεοφύλακτος ἀνετριγίχασεν ἀκούσας τὴν 'Οδύσσειαν τοῦ κύριο Πιπεράκη. Ἔγκανεν ὄριστας τὰς 2,000 ἄγνεις ἀγτισηνώμαχτός τινος.

Τοῦ ἥλος τότε μία φαεινὴ ἴδεα.

— Πολὺ καλά, κύριε. Ἀλλὰ διὰ νὰ σὲ ἀπαλλάξῃ πάσης καταδιώξεως, πρέπει νὰ συνδεθῆς μετ' ἐμοῦ ἀναποσπάστως,

— Δηλαδή: ἐτραύλισεν ὁ Πιπεράκης, δι' ἓν ἀληθής εὐτυχία θὰ ἔτοι νὰ μὴ ξανάθλεπε ποτὲ πλέον τὸν κύριο Θεοφύλακτον.

— Νά, εἶναι μιὰ καλὴ εὐκαιρία νὰ πάρῃς τὴν Μαργαρέω.

Μαργαρέω δὲ ἦν γεροντοκόρη τοῦ κύριο Θεοφύλακτου ὑπὲρ τὰ 42 γεγονούσα τὴν κ. Πιπεράκην νὰ σωνάξῃ γεγονούσα τῆς φωνῆς :

— "Α! . . .

— Ο ἔστι μεθερμηγεύσομενον: « Πάλι, ιλι, ιλι, καμά σαβαγκθνή. »

Η Μαργαρέω διεκάνετο πρὸς τούτους διὰ τὴν φιλαρέσκειάν της. Ολα τὰ χρώματα τοῦ . . .

χρωματοπωλείου ἥθιζον ἐπὶ τῶν παρειῶν της, ἥ μάλλον ηγελάκουσα αὐτά· ἥ μύτη της ἥτο μία τρανή ἀπόδειξις ὅτι εἶχε παρέλθη ἡ κατήτωρ τὰ 40, τὸ ἀκρωτήριον δηλαδὴ τῆς Καλῆς Ἐλπίδος, διότι εἶχε σηκημα ἀνιρίδως ἀκριτηρίου.

Μαργαρέω δὲ ἦν γεροντοκόρη...